

Vzpomínka na MUDr. Olgu Tělupilovou

David Prentis

Když jsme přijeli s ředitelem pro mezinárodní práci americké Ligy v létě 1990 představit svou organizaci Sdružení katolických lékařů v Brně, seděla vzadu skromná, drobná paní. Představila se nám po schůzi jako doktorka Olga Tělupilová. Od začátku měla živý zájem o naši práci. Několikrát jsem u ní přenocoval při svých cestách ze Skotska, když jsem tady hledal možnost bydlení, abychom se mohli přistěhovat a založit československou pobočku Ligy. Bylo to z velké části její zásluhou, že jsme konečně našli podnájem na Kladně. Podílela se ochotně na revizi našeho překladu americké učebnice, *Umění PPR* Johna a Sheily Kippleyových, ke které napsala úvodní slovo. Nechápala nás nikdy jako konkurenci, přestože v té době byl ještě na trhu její dnes už rozebraný překlad učebnice *Přirozená regulace počtů* dr. Rötzera. Vždycky jí šlo více o společný cíl šíření manželské čistoty a podporování pevných manželství a zdravých rodin než o osobní úspěch.

Paní doktorka doprovázela naši práci celá léta s živým zájmem, někdy kriticky, jak se patří. V roce 2002 jsme měli tu čest přivítat ji na konferenci Ligy, kde k nám promluvila. V poslední době reagovala nadšeně na naše snahy oslovit dospívající děvčata, a rozdávala naši brožurku *Stvořená pro plodnou lásku*. Zemřela 28. února 2009. Je nám líto, že už není s námi. Myslíme na ni s vděčností a modlíme se, aby ji Pán uvedl do věčné slávy a radosti.

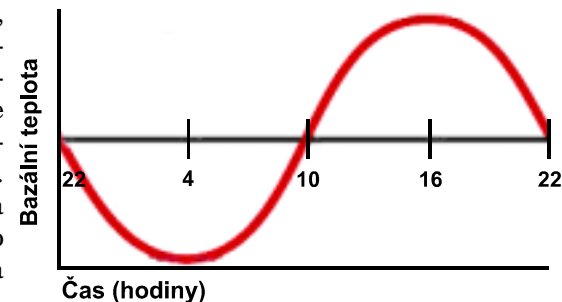
Podstata teplotního příznaku

Vicki Braunová

Teplotní příznak má jako indikátor poovulační neplodnosti dlouhou tradici. Skutečnost, že bazální teplota ženy během cyklu stoupá, pozorovala již v roce 1877 lékařka Corinna Mary Jacobi. Nehledala však důvod tohoto úkazu. Teprve roku 1926 zjistil holandský gynekolog Theodor van de Velde, že náhlý vzestup bazální teploty ukazuje na aktivitu žlutého tělíska a je jím vlastně působen. P. Wilhelm Hillebrand, německý katolický kněz, byl první, kdo od třicátých let minulého století propagoval využívání této znalosti k určování neplodných dnů v ženském cyklu. Německý porodník a gynekolog Dr. Gerhard Döring později inicioval podrobnou studii víc než 59.000 ženských cyklů, aby

prověřil efektivnost teplotního příznaku jako způsobu plánování rodiny. Mnozí další se pak podíleli na výzkumu, který nám dnes slouží v praxi PPR.

Když učíme teplotní příznak, bereme v úvahu pravidelný denní (cirkadiální) rytmus. Jde o zajímavý úkaz – rytmy, které se opakují u živých tvorů ve čtyřadvacetihodinových intervalech. Pokud jde o teplotu, znamená to, že teplota těla ženy (nebo muže) cyklicky klesá a stoupá v pravidelném denním rytmu.

Během noci klesá. Svého nejnižšího bodu dosáhne v časných ranních hodinách (viz graf). Vidíte, že v této době je křivka relativně plochá. Doba, ve které je teplota nejnižší, je asi mezi 5. a 7. hodinou ráno [*My uvádíme kolem 4 hodin*]. Pak začne teplota poměrně rychle stoupat (viz graf). Konečně dosáhne normální aktivní výšky asi 37,0°C, a to i tehdy, když zůstanete v klidu v posteli.

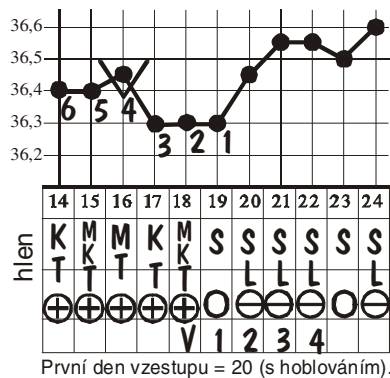
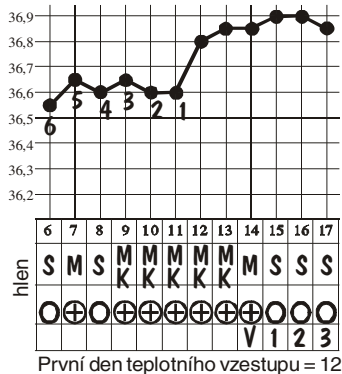
Pro kojící matky nebo ženy, které mají jinak narušovaný spánek v časných ranních hodinách a nemohou měřit teplotu vždy ve stejnou dobu po probuzení, jak doporučuje LPP, je užitečné vědět, že se bazální teplota těla v časných ranních hodinách nemění nijak výrazně. To znamená, že měření kdykoliv v této době nejspíše nebude působit potíže v hodnocení záznamů cyklů.

Pro ty, které se probouzejí později, je důležité vědět, že se pak teplota začne podle denního rytmu měnit rychleji. Při pozdějším měření může tedy být těžké rozeznat, jestli je vzestup teploty způsobený denním rytmem nebo vlivem progesteronu. [*Proto je stejná doba měření důležitější.*]

V době ovulace se folikul, který uvolnil vajíčko změnil na útvar, který začne k estrogenům produkovat také progesteron. Tento modifikovaný folikulární útvar označovaný jako *corpus luteum* řídí zbytek cyklu. Progesteron, v této situaci dominantní hormon, je termogen, hormon navozující zvýšení tělesné teploty. V druhé části cyklu je tedy bazální teplota těla ovlivněná progesteronem. Produkce progesteronu ale není nutně vázána na vlastní den ovulace. Jak je známo, může teplota začít stoupat už několik dnů před ovulací nebo až několik dnů po samotném uvolnění vajíčka. V některých případech výzkumníci předpokládají, že je malé množství progesteronu uvolněno před vypuštěním vajíčka, což může způsobit vzestup teploty před ovulací.

Zásadní hodnota teplotního příznaku spočívá v potvrzení ovulace (v souvislosti s vrcholným dnem hlenu) a v pomoci při určování délky luteální fáze. A o to nám jde. Pro úspěšnou praxi PPR není nutno znát přesný den ovulace, ale jen hranice plodné a neplodné doby.

Dr. Josef Rötzer vždy zdůrazňuje, že není možno dělat ze záznamů závěry o přesném dnu ovulace/počtů, protože existují různé kombinace vrcholu hlenu a první teploty vzestupu. Uvádíme zde dva příklady. V prvním začíná teplotní

vzestup 12. den, 2 dny před vrcholem hleu a v druhém začíná vzestup 21. den, 3 dny po vrcholu [s hoblováním 20. den, 2 dny po vrcholu.]

Je užitečné vědět, že teploty měřené v konečníku nebo v pochvě jsou méně ovlivněny vnějším prostředím. Pokud tedy žena měří v ústech a vzniklá teplotní křivka je chaotická a těžko řešitelná, může případně zlepšit situaci změnou způsobu měření.

Nepřavidelnosti v měření mezi 5. a 7. hodinou ráno hrají ve výsledné křivce menší roli než výkyvy v měření v pozdější ranní době. Zásadně stačí celkově 6 hodin spánku, třeba i přerušovaného k tomu, aby byla zajištěna normální bazální teplota. Ženy pracující v nočních směnách mohou získat dobré výsledky při měření po probuzení po nejdelsím odpočinku během dne. Chronický nedostatek spánku může teplotní křivku negativně ovlivnit. Snažte se tedy o dostatek spánku, zejména ve II. fázi cyklu. Umělý vzestup teploty může být zvlášť ve II. fázi cyklu způsoben také užíváním kortikosteroidů.

[Jiné prameny udávají mírně odlišné informace o nejnižší bazální teplotě. Ve Stručné učebnici STM uvádíme 4 hodiny. Dr. Rötzer píše, že rozdíly v době měření do 7.30 jsou pro účely hodnocení teplotní křivky nepodstatné.]

[Family Foundations, Volume 35, Number 4, leden-únor 2009, str. 34n.]

Prírodná antikoncepcia? – rozdiel medzi PPR a antikoncepciou

Mária Schindlerová

Na konci predošlého zamyslenia sme povedali, že je výsostným právom rodičov rozhodovať o počte detí, aj o odstupoch medzi nimi. Ako každé právo, aj toto je spojené so zodpovednosťou.

Sme zodpovední pred Bohom, pred svojou rodinou, ba aj pred spoločnosťou za to, ako spolupracujeme s Bohom Stvoriteľom. Ak máme dobrý, spravodlivý dôvod na to, aby sme predchádzali počatiu, nie je jedno, ako tento úmysel zrealizujeme. Cieľ nesvätí prostriedky.

Často diskutovanou otázkou je práve táto:

Aký je vlastne rozdiel medzi PPR a antikoncepciou? Nie je PPR len kresťanskou alternatívou antikoncepcie? Veď úmysel je rovnaký – nepočať dieťa. Ide tu len o bariéru medzi vajíčkom a spermou – kondóm tvorí bariéru priestorovú a PPR časovú, zabráni počatiu dieťaťa rovnako.

Na internetových diskusiách sa nájdu takéto a podobné názory:

„Aj mne to pripadá farizejské. Buď chcem počať dieťa, a tak urobím všetko pre to, alebo nechcem počať dieťa, a potom sa vyhnem situácii, keď sa môžu spojiť tie dve zárodočné bunky. Ja nevidím rozdiel medzi prirodzenou metódou a použitím kondómu, veď k oplodneniu nedôjde.“

„Nevidím zásadný rozdiel medzi „falošným“ spojením s použitím antikoncepcie v plodných dňoch (kde JE možnosť počatia, žiadna antikoncepcia nie je dokonalá) a sexom len v neplodných dňoch, keď k počatiu dôjde skratka tiež nemôže. Veď v oboch prípadoch ide o to isté a určite tieto metódy nepraktizujeme z dôvodu možnosti počatia. Naopak, zdá sa mi falošnejšie mať sex v dobe, keď k ničomu dôjsť nemôže, a myslieť si, ako som na to „vyzrál“, pretože žiadnu umelú antikoncepciu nepoužívam. Osobne nevidím v antikoncepcných metódach zásadný rozdiel, pokiaľ neškodí zdraviu. Je divné, prečo je symptotermálka „povolená“, keď je to tiež plnohodnotná antikoncepcná metóda ako každá iná.“

Princíp antikoncepcie a PPR

Keby bola „symptotermálka“ antikoncepcnou metódou, nebola by „povolená“. PPR totiž nie je antikoncepcia. Prečo?

Antikoncepcia – či už hormonálna, bariérová, úmyselná sterilizácia, prerušovaný styk a pod. má iný princíp, povedali by sme, „inú filozofiu“. Jej princípom je zásah do fyziologických procesov nevyhnutne nutných k počatiu v ktorejkoľvek fáze plodivého procesu. Antikoncepcia zámerne zneplodňuje pohlavný styk. Ch. West pripomína, že antikoncepcia tu nie je v prvom rade ako prostriedok zamedzenia nechcenému počatiu. Ten prostriedok tu bol už dávno – abstinencia. Antikoncepcia je tu v konečnom dôsledku na to, aby sa ľudia vyhli ťažkostiam, ktoré zdržanlivosť prináša.

Princípom PPR je vedomá orientácia vo vlastnej plodnosti a integrácia tohto poznania do zámerov pri plánovaní rodiny. PPR nijako nezasahuje a nenaruša fyziologické procesy. PPR nepotláča plodnosť, ani nesmeruje k sterilite, neslúži ako „ochrana“ proti plodnosti.

Veľmi často si veriaci myslia, že Cirkev nedovoľuje antikoncepciu, lebo antikoncepcia, najmä hormonálna, má veľa nežiadúcich vedľajších účinkov – tie sú, nakoniec, pri každom prípravku uvedené v príbalovom letáku.

Omyl. Je síce pravdou, že negatívne vedľajšie účinky antikoncepcie sú nasmerované proti zdraviu, ničia toto dobro. Ale nie „vedľajšie účinky“, ale práve hlavný, povieme primárny cieľ antikoncepcie je nezlučiteľný s láskou a vernosťou manželského života. Aj keby veda niekedy v budúcnosti vynašla antikoncepciu absolútne neškodnú pre zdravie (osobne si myslím, že to nie je možné), aj tak by bola zlá, nemorálna, hriešna.

Čo je prirodzené

Tu je dôležité pochopiť význam slova „prirodzený“. Termín „prirodzené“ môže mať najmenej dva významy: jeden, ktorý označuje to, čo je „prirodnené“, nie umelé, nevyrobené človekom, druhý ním označuje také skutky, ktoré sú v súlade s poriadkom stvorenia a poznateľné ľudským rozumom – teda v súlade s prirodzeným zákonom. Cirkev sa vo svojom učení o zodpovednom rodičovstve odvoláva na druhý význam tohto slova. Nedelí antikoncepciu na prirodzenú (prirodnú, ekologickú...), a teda dobrú – a na umelú (chemickú latexovú...) a teda zlú.

Používať preto pre PPR pojem „prirodzená antikoncepcia“ je nepresné. PPR by sme mohli zaradiť medzi antikoncepciu len vtedy, ak by sme za antikoncepciu považovali aj abstinenciu – pretože metóda PPR je založená na periodickej abstinencii.

Cieľ nesväti prostriedky

Druhou podstatnou skutočnosťou je to, že samotný úmysel neurčuje mravnú povahu nášho skutku. Jednoducho povedané, nestačí mať dobrý úmysel na to, aby sme si ním ospravedlnili všetko, čo robíme. Ale na to, aby bolo naše konanie mravné – aby bol skutok dobrý – musí byť dobrý nielen cieľ, ale najmä samotná „povaha“ skutku, okolnosti, aj použité prostriedky (porov. KKC 1755, 1756).

Napríklad, ak chceme získať dobrú známku pri skúške – máme dobrý cieľ, dobrý úmysel.

Ale nie je jedno, či výbornú známku získame podvodom, alebo či ju získame za poctivo nadobudnuté vedomosti. Ak chce mladá rodina vyhovujúci dom, je to dobrý úmysel. Ale nie je jedeno, či si naň peniaze nakradne alebo našetrí, či požičia. Ani nemôže z domu, ktorý chce kúpiť, vyhnať majiteľa a nastahovať sa tam.

A v tom je zásadný rozdiel medzi PPR a antikoncepciou – v použitých prostriedkoch, nie v úmysle. Manželia nehrešia, ak majú úmysel vyhnúť sa počatiu. Majú predsa právo i povinnosť uplatniť svoju zodpovednosť. Zdržanlivosťou v plodnom období, ak uznajú za zodpovedné počatiu sa vyhýbať, ovládajú sexuálny pud rozumom a vôľou. Keby sme museli vždy poslúchať svoje pudy, boli by sme ako zvieratá, ktoré sa ovládať nevedia. V skutočnosti práve používaním antikoncepcie sa človek znižuje na úroveň zvierat. Počína si tak, aby nemusel svoje pudy ovládať. Vtedy sa sexualita pre človeka redukuje iba na potrebu, ktorej treba vyhovieť, nie oslavou Boha Stvoriteľa.

Časová a priestorová bariéra

Ďalší rozdiel medzi PPR a antikoncepciou je v „prijatí času“. Je čas objímať a je čas zdziavať sa objatia, čítame v knihe Kazateľ. Nieкто sa spýta – aký je už len v tom rozdiel, či počkáme na neplodné obdobie a tým, či si tú neplodnosť zabezpečíme sami? Na to odpovedá Christopher West výstižnou protiotázkou: Aký je už len v tom rozdiel, či nenarodené dieťa zomrie interrupciou alebo pri spontánnom potrate? Aký je rozdiel medzi tým, či chorú babičku doopatrujeme

a tým, že jej „vybavíme“ eutanáziu, tým, že ju zabijeme? Veď výsledok je vždy rovnaký – tehotenstvo nepokračuje, aj babička je mŕtva.

Počkať na obdobie, ktoré je prirodzene neplodné, nepochybne vyžaduje askézu, odriekanie, zdržanlivosť. Ale to láske neškodí, lež dáva jej vyššiu hodnotu. Ak žena vie, že jej manžel ju rešpektuje v jej ženstve, s jej cyklom a striedaním plodných a neplodných období, môže sa cítiť ako žena. Žena, ktorú uspôsobil Boh dokonale a netreba ju „vylepšovať“, prerábať na neplodnú ani hormonálnou antikoncepciou, ani kondómom, ani ničím iným.

A pokiaľ porovnáme „časovú“ a „priestorovú“ bariéru – priestorová bariéra, napr. kondóm, neplodnosť daného pohlavného spojenia spôsobuje. Časová bariéra však v skutočnosti neexistuje. Pohlavný styk v určitom čase buď plodný je alebo nie je, nezávisle od vôle manželov. Pri PPR sledovaním príznakov plodnosti manželia nespôsobujú neplodnosť daného možného styku, len získavajú informáciu o aktuálnom stave svojej plodnosti. Karel Skočovský používa veľmi jednoduché prirovnanie: Hodinky nás informujú o správnom čase, ony ho nespôsobujú. Tak nás aj príznaky plodnosti informujú o aktuálnej plodnosti v danom cykle ženy, ale ony ju nespôsobujú.

Ak by sme mali považovať odloženie manželského spojenia za časovú bariéru postavenú na jednu úroveň s „priestorovou“ bariérou, znamenalo by to, že vždy, keď manželia nemajú styk, kladú túto časovú bariéru, a teda používajú v tomto zmysle antikoncepciu. To by bolo absurdné.

Túžba milovať a byť milovaný

Potreba uspokojiť sexuálny pud nie je rovnaká, ako potreba jesť a piť. Viktor Frankl hovorí zo skúseností koncentračného tábora, že aj sexuálny pud bol utlmený tlakom zachovať si život. Nik ešte nezomrel na nedostatok sexu. Potreba uspokojiť sexuálnu túžbu nás odkazuje na oveľa hlbšiu potrebu, a tou je potreba lásky – každý túži milovať a byť milovaný.

Scott Hahn píše v jednej zo svojich kníh, že anjeli môžu milovať, ale nemôžu sa rozmnožovať. Zvieratá sa môžu rozmnožovať, ale nemôžu sa milovať. Ľudia majú úžasnú schopnosť robiť oboje prostredníctvom aktu manželskej lásky.

Aby však manželské spojenie bolo naozaj aktom lásky, nemôžeme z neho vylúčiť jeho zjednocujúci a zároveň plodivý význam nijakou antikoncepciou.

Prečo je manželský akt skutočným manželským aktom a prejavom lásky len vtedy, keď si zachová oba tieto významy, si povieme v najbližšej úvahe.

Život podle Tóry

Sheila Kippleyová nám preposlala výňatky ze své korespondence s šesti dcerami americké židovské matky, která sama regulovala početí svých dětí prostřednictvím ekologického kojení a pak jim své zkušenosti předala. Jedna z dcer nadšeně propaguje ekologické kojení na všech židovských konferencích; píše:

Po čase mě rodina začala přezdívat „Kippley“, protože jsem se tak horlivě zabývala tím, jak je možno kojením ovlivnit prodloužení neplodnosti. Snažila

jsem se poučit své přítelkyně, ale jim se zdál můj přístup těžký, časově náročný a svazující. A pak měla většina z nich 2 děti mladší než 1 rok. To se zase zdálo těžké, časově náročné a svazující mně. Cítily se samozřejmě vyčerpané a šly za rabínem pro „heter“ – povolení, aby směly používat nějaký prostředek k regulaci početí. Tak si opatřily umělou přestávku po prvních dvou dětech. Nemohu to těm ženám mít za zlé. Myslím, že chyba je v našem systému. Učí nás ve škole a vychovávají v tom, že je podle Tóry dobré mít hodně dětí a nebránit se těhotenství, ale zapomínají nás učit druhou polovinu!!

Zapomínají nám říci, že existuje způsob, jak si zajistit přestávky mezi porody přirozenou cestou, jak tóra předpokládala. Já měla prostě štěstí, naučila jsem se to od své matky.

Obzvláště oceňuji, že povzbuzujete matky, aby spaly se svým kojencem a mohly si tak v noci více odpočinout a také, aby si zdřímly během dne, zatím co dítě spí. To oboje poctivě dodržuji a pomáhá mi to být vyrovnanější a trpělivější. Často se to snažím vysvětlit svým přítelkyním, ale ony myslí, že přeháním a že děti mají spát ve vlastním pokoji (nebo alespoň vlastní postýlce a dospělé ženy rozhodně nepotřebují ve den spát!

Já považuji odpočinek během dne za svou povinnost. Říkám povinnost, protože někdy mám potíže najít na něj čas a raději bych využila doby, kdy dítě spí, k nějaké domácí práci. Jsem však přesvědčená, že to není jen sobecký pocit únavy a požitek, který si mohu dopřát nebo se ho vzdát, ale že jde o podstatnou podmínku pro pohodu v naší rodině pro dobro pro mého manžela a děti. Jak by jim mohlo být dobře, kdybych chodila po domě podrážděná a otrávená? Pravda, mám dobré důvody taková být, protože jsem v noci byla během 8 hodin šestkrát vzhůru, abych nakojila novorozené. Naštěstí vím, co potřebuji, abych přesto mohla být šťastná, zdravá a milující. Potřebuji si prostě na hodinku zdřímnout s ročním kojencem po tom, co jsme starší sestru vyprovodili do školky.

Praktikuji ekologické kojení (podle principů Sheily Kippleyové) a tak je mezi mými dcerkami odstup 26 měsíců. Nechceme s manželem rozhodovat, kdy máme nebo nemáme zplodit dítě. Jsme jen natolik chytří, že víme, že nejsme dost chytří, abychom rozhodovali o tom, kdy je ta „nejlepší doba“ a chceme to rozhodnutí raději nechat na Hašémovi (Hospodinu).

Považuji však za důležité, aby ženy věděly, že nemusejí mít děti v ročních (někdy dokonce 11 měsíčních) odstupech, když chtějí být dobrými židovkami. Když praktikují ekologické kojení (neomezené kojení bez pravidelných intervalů bez lahví a dudlíků) mohou si dopřát přirozenou přestávku mezi porody, jak chtěl Hašém. Před lety to byl jediný způsob péče, dnes se zdá, že jsem ve své generaci jediná, kdo využívá ekologické kojení se všemi jeho výhodami.

Nedivím se, že jsou mé kamarádky vyčerpané, když mají během 1 roku 2 děti a pak jsou 5 let na pilulce. To je velmi vyčerpávající. Divím se však, proč nás neučí přirozenou metodu regulace porodů ve škole, v semináři a v kurzech Kallah, atd. Proč je to tak velké tajemství? Proč jsou mé přítelkyně tak překvapené, když jim o tom říkám, „Ty jsi opravdu plánovala své děti bez

pilulky?“ Ano, použila jsem vrozenou přirozenou, Bohem danou schopnost kojit, tak že mi Hašém dá přestávku, a já nemusím k předcházení těhotenství využívat žádné vnější vlivy.

Vděčím za tyto informace své matce. Naučila jsem se to vše od ní, když jsem jí viděla kojit děti a čtením literatury z její knihovny. Zdá se trochu tvrdé zdůrazňovat mladým ženám, že nemají praktikovat plánování rodiny, a přitom jim neposkytnout vůbec žádnou pomoc. Nemyslím, že jsme byly stvořeny k tomu, abychom plodily 2 děti za rok, ale věřím, že bylo v plánu, že budeme kojit.

Antikonceptia a predchádzanie tehotenstva – aká je realita?

Ing. Jozef Predáč

Jeden reklamou a gynekológmi veľmi často používaný prívlastok pre anti-konceptiu je, že antikoncepcia je spoľahlivá a teda spoľahlivo chráni pred neželaným tehotenstvom.

Pri príprave jednej prezentácie k téme antikoncepcia a prirodzené metódy som objavil zaujímavé informácie z Ameriky a zo Slovenska, ktoré ukazujú, ako sa v reálnom živote antikoncepcia podieľa na neplánovaných tehotenstvách a následných potratoch. Zistenia sú nasledovné:

USA je každoročne 49% z 6,3 milióna tehotenstiev neplánovaných a 50% z nich skončí potratom. Potratom je každoročne usmrtených viac ako 1,5 milióna detí, pričom z tohto počtu 54% potratov podstúpili ženy, ktoré otehotneli pri používaní antikoncepcie.

[Zdroj: Alan Guttmacher Institute, *Induced Abortion in the United States*. Prevzaté z knihy Fletcher Doyle ...aby sme boli jedno; *Zdravý sexuálny život v manželstve*, Lúč 2007.]

Situácia na Slovensku je v mnohom zrovnateľná. V jednom z článkov odborného časopisu *Medical practice* č.3/2006 sa s odvolaním na vyjadrenie MUDr. M. Piškaninovej uvádza, že:

33% gravidít je neplánovaných a z toho 65% vznikne počas užívania anti-koncepcie.

21% neplánovaných tehotenstiev vznikne počas užívania perorálnej (prijímanej prehltutím) hormonálnej antikoncepcie.

Pri prezentácii prirodzených metód hovoríme, že neučíme metódu, ktorá dá manželom 100% istotu pred neplánovaným počatím. Taká metóda neexistuje. Ale keď zabrdneme trochu do školáckych počtov zistíme, že so spoľahlivosťou prirodzených metód to nie je také čierne, ako sa nám to snaží reklama a kdekto nahovoriť, veď 100% (celkový počet neplánovaných tehotenstiev – 65% (tehotenstvá začaté počas užívania HA) = 35% (ostatné neplánované tehotenstvá).

Takmer dve tretiny všetkých neplánovaných tehotenstiev vznikajú pri používaní antikoncepcie!

Koľko párov používajúcich antikoncepciu a koľko žien užívajúcich hormonálnu antikoncepciu, ak by boli vopred oboznámení s vyššie uvádzaným zistením sa dalo nahovoriť na jej užívanie, resp. by bolo presvedčených, že sú spoľahlivo chránení pred neplánovaným tehotenstvom ?

Z naší internetové pošty

Otázka: Dočetl jsem se ve Vašem letáčku „Čisté manželství – klíč k nové evangelizaci“ o tom, že člověk, který používá antikoncepci odmítá sám sebe tak, jak byl stvořen Bohem a že je modlář. Zajímalo by mě, zda je modlář také člověk, který nepřijímá sám sebe jak byl stvořen a nechá si operovat například nos nebo poprsí. Popřípadě člověk, který si barví vlasy.

S díky za kladné vyřízení a přáním hezkého dne, P. S.

Odpověď: Děkuji za zajímavou otázku.

1) Každý člověk nějakým způsobem upravuje vlasy; různě je stříhá, případně obarví. Protože vlasy stále rostou, jsou takové změny krátkodobé a dočasné. Mohou být ovlivněné módou. Při dospívání se mohou vyskytovat extrémní jevy, jak člověk hledá sám sebe a jak chce být chápán jinými lidmi. Je to normální. Je však možné, že je člověk tak soustředěný na svůj vzhled, že si z toho udělá modlu.

2) Když je člověk fyzicky postižený, buď od narození nebo v důsledku nehody, je pochopitelné, že si přeje operaci na opravu těch vad. Je to druh terapie. Pokud jde o zdravého člověka, který chce plastickou chirurgickou operaci, je to problematictější. Má spíš psychický problém, že nedokáže přijímat sám sebe, jak je.

3) Manželský akt je ale na jiné rovině. Člověk je obrazem Boha a lidská sexualita k tomu obrazu podstatně patří – Bůh stvořil člověka jako muže a ženu. Jako Bůh Otec miluje Syna a Bůh Syn miluje Otce, a ovocem této lásky je Duch Svátý, tak muž a žena se vzájemně milují v manželském aktu (tak to alespoň má být) a ovocem této lásky je dítě. Takto se, krátce řečeno, vyjadřuje Jan Pavel II. ve své *Teologii těla*. Láska znamená ochotu se darovat do krajnosti, případně se obětovat. Muž má milovat svou ženu, "jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval" (Efezským 5,25). Když manželé používají antikoncepci, je jasné, že vysloveně odmítají normální ovoce manželského objetí, totiž případné početí dítěte. Antikoncepce je principiální odmítání darování se a obětování se. Chybí v ní láska. Když se praktikuje pravidelně, ničí lásku, způsobuje protidětskou mentalitu a hledá v manželském aktu jen zábavu. Už není odrazem lásky Boha v Nejsvětější Trojici. Odmítání lásky je odmítání Boha, neboť "Bůh je láska". Radost při manželském styku není samozřejmě nic špatného, ale když lidé hledají jen zábavu a žádnou lásku, tak se stala zábava modlou.

V oblasti sexuality je tedy při chybném chování větší nebezpečí modlářství. Doufám, že Vám toto vysvětlení pomůže. Srdečně zdravím, David Prentis

Děkuji za odpověď, P. S.

Otázka: dnes jsme s mým nastávajícím došli při debatě o čistotě a sexu k otázce vzájemné "masturbace" v manželství. Zajímalo by nás, jestli je to v manželství možné? Například v plodných dnech, kdy ke styku dojít nemůže (nechceme-li dítětko) ... Našli jsme spíše argumenty pro, protože se nejedná o SEBEukájení ... ale jistí si vůbec nejsme. Chceme se proto na to zeptat vás. Děkujeme za odpověď, L. a J.

Odpověď: Děkujeme za důvěru. Manželské objetí má být úplným vzájemným odevzdáním a přijímáním. Jan Pavel II. říká, že má být obrazem lásky Boží Trojice – jak Otec miluje Syna a Syn Otce a z jejich lásky vychází Duch Svátý, tak u manželů ze vzájemné lásky mohou být plozeny děti. Manželské objetí má vždycky být zásadně otevřené možnosti plození, i když to někdy není fyzicky možné (např. v neplodné době cyklu, v těhotenství, v menopauze). Manželé nemají dělat nic, co by tu možnost vyloučilo. Jejich láska má být, jako Boží láska k člověku, svobodná, bezvýhradná, věrná a plodná.

Při vzájemné masturbaci se může zdát, že jde o to udělat něco pro toho druhého, ale je to antikoncepční chování, při kterém manželé usilují o uspokojení žádosti s vyloučením možnosti početí. Nejde ani o bezvýhradné vzájemné odevzdání a přijímání v úplném spojení. Každý je vlastně izolovaný ve svém zážitku. Protože jde o chvilkové fyzické uspokojení, neuspokojuje vlastní lidskou touhu po lásce a může se z něj vyvinout závislost.

Žena zažívá orgasmus při masturbaci jinak než při vaginálním spojení. Pokud se jí masturbace stane zvykem, snižuje se tím u ní pravděpodobnost zážitku orgasmu při pohlavním styku.

Existuje i reálná možnost otěhotnění, pokud přijde mužovo sperma na genitálie ženy. Snad Vám tato odpověď pomůže.

Srdečně zdravíme, David a Michaela Prentisovi

„Neste si navzájom bremená...“

Mamička sedemmesačnej Galky prosí o modlitbu za vyriešenie zdravotných problémov so srdiečkom svojej dcérky.

* * *

Pripájame aj príspevok o tom, aké ovocie prináša ochota pomôcť a aké veľké veci robí s nami Pán!

Pred viac ako 10. mesiacmi sa rozbehla modlitebná podpora za istú matku a jej nenarodené dieťaťko, ktoré bolo od začiatku tehotenstva nechcené. Matka sa rozhodla podstúpiť interrupciu, avšak iste Božím zámerom sa táto interrupcia nepodarila. Nepodarila sa, hoci ju matka podstúpila až 2 krát. Jednoducho krčok maternice sa otočil a lekári sa nemohli dostať dnu. Zároveň robili na dvoch klinikách a vždy sa zopakovalo to isté. Matke nakoniec povedali, že jednoducho si musí dieťaťko nechať. Povedali jej však, že môže byť postihnuté, pretože jej podávali látky na zmäkčenie krčka maternice.

Vo februári sa narodil krásny, zdravý chlapec. Zmenil sa aj postoj matky k svojmu dieťaťu. Je nesmierne šťastná, že HO má.

Vďaka za modlitby K. S.

NOVINY Z RODINY LPP vydáva pětikrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru České republiky, o.s. David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz, číslo účtu: 215 288 136/0300. Minimální členský příspěvek 150 Kč/Sk ročně. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozef a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 037-6421426, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk, číslo účtu: 207 215 6257/0200. Kurzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 300 Kč, v SR 400 Sk za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.